

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

III. Esdras numerum Psalmorum determinavit, eorumque volumen in
Canonem dedicavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

niacorum instruendis, melodiæ ac concentuum temporibus determinandis, cantoribus ipsis diligendis, omniq[ue] apparatu musico comparando, egregiam operam navavit. Non parum etiam sacram hanc apothecam à sequenti atate canticis differtam reor, quoad Templum à Chaldaeis direptum & igne absumtum est. Quo incendio maximam quoque congregatarum cantionum partem conflagrassè dubium non est. Postquam ventum est Babylonem, cum Deum pro ea quæ suppeditabat facultate laudare vellent, tum vero collectas existimato paucas tot Psalmorum reliquias, vel ex memoria, vel ex aliquorum, si forte, privatorum hominum codicillis. Atque hæc carmina illustri aliqua pietatis significatione, aut artificii specimine insignia, aut ad ea, quæ essent ex usu populi, postulanda à Deo, videntur præ aliis fuisse accommodata; ut quæ ex cantu frequenti inhæsissent memorie, aut digna fuissent habita à quibusdam, quæ in literas referrentur. Facit ad nostram sententiam insigne hoc Phila-
strii dictum: *Qui interpretati sunt studioſissime, hoc dixerunt, quod sepe existente captivitate in Judeorum populo à Genitilibus proper idolatriam, (quia cum illis colebant Iudei & idola) inque his etiam Scripture divine inquirebant & comburebant à gentibus. Si quis autem ab conditiss de Psalmis aliquid existente pace, postmodum requirebant à paucis sanctis eadem divinae Scriptura: cumque irruerentur, accipientes psalmæ qui erant illo tempore Sapientes, (quia non erant Prophetæ jam, sed Sacerdotes timore detenti) juxta quod accipiebant à quibusdam, ita componebant & textum Psalmorum, & ita ordine exponi jubeant. Quamvis autem ad quinque supra mille carmina lucubrasse Salomonem in sacris Codicibus proditum sit, attamen aut nulla eorum, aut perexigua pars servata est: five quod vulgi superarent captum, ut ex Cantico Canticorum existimare licet, five quod ad usum chororum minime essent concinnati, five quod tam clari in iis non apparerent neque tam expressi pietatis sensus, quam in illis Davidis, quem egregium Psalmen Israël fuisse 1. Reg. 23. 1.*

sanctæ Literæ testantur. Ad hos præterea Hymnos, qui ex Templi excidio, sic tanquam reliqua è naufragio tabulae, emerserunt, alii accesserunt, qui in vinculis Babylonis, ad calamites Iraëliticae gentis coram Deo deplorandas, à piis viris composti sunt: qualis ille est qui numero habetur centesimus tricesimus sextus, & quem titulus indicat esse Jeremiæ: *Super flumina Babylonis, illuc sedimus & slevimus, cum recordaremur Sion.* Nam quamvis subjunxitur Psaltæ: *Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?* non id tamen ita accipendum est, quasi in Babylonia Deo hymnos canere nefas ducerent Iraëlitæ, nec omnino per tot annos cecinerint ullos; sed quod eo apparatus ac splendore id ipsis facere non liceret, quo olim Hieropolymæ fieri solitum erat. Sexagesimus quartus in fronte gerit hoc lemma: *Canticum Jeremias & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperet exire.* Mala etiam apud Chaldaeos tolerata quentur Psalmus septuagesimus: *In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum: in iustitia tua libera me & eripe me.* Sic & septuagesimus tertius: *Ut quid Deus repulisti in finem? iratus est favor tuus super oves pasca tuæ.* Talis est & septuagesimus octavus: *Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt Templum sanctum tuum, posuerunt Jerusalēm in pomorum custodiā.* Ejusdem etiam generis est octogesimus septimus: *Domine, Deus salutis meæ, in die clamavi & nocte coram te, quem à Joachimo editum tradunt aliqui, dum Babylone in custodia attineretur: & octogesimus octavus: Misericordias Domini in aeternum cantabo, quem ab eodem in libertatem restituto compositum ferunt.* Talis & centesimus primus: *Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat.* Adiectos esse & alios post solutam Captivitatem Psalmos minime dubium est. Huiusmodi est centesimus vicefimus quintus: *In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati: & centesimus tricesimus septimus: Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, quoniam audiisti verba oris mei: & centesimus quadragesimus quintus: Lauda anima mea Dominum; laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quādū fuiro.* Quid quod & totos quadraginta postremos, ab eo videlicet, cui titulus est: *Reverberioris Aggai & Zachariae, in gratiam redditus Iraëlitarum è Babylonico exilio in patriam, scriptos nonnulli arbitrari sunt. Intolerabilis vero fuit Pauli Samosateni, ve-*

cordis & impuri Hæretici supinitas, cum Psalmos novitatis arguere ausus est, & post Christum elaboratos asseverare. Quem errorem vix persuaderi possem amplexos esse nonnullos de grege Anabaptistarum, uti factum ab iis esse fertur, nisi ab illorum impiudencia, pari infictia & stupore conjuncta, omnia expectanda esse scirem. At opinionis hujus ineptiam & fatuitatem declarabit hæc à nobis instituta dissertatio.

III. Exemis Babylonico servitio Iraëlitis, & in integrum restitutis, post instau- *Ezdras numerum Psalmorum* ratum Templi cultum, suadet nobis ratio Psalmos quoque in Templo cantari solitos *minavimus, co-* collegisse Esdram, & ex Synagogæ magnæ auctoritate recognovisse, numerumque *rumque volumen in Can-* eorum ad centum & quinquaginta determinasse, sepoltis fortasse aliquot, vel quo- *men*

*nem dedica-
vit.*

*Hilar. Prolog.
Explan. in Psal.
ferebatur.*

*Probatur ar-
gumentum.*

IV. Opinionis, quam hic proponimus, præcipua capita sacræ ipsius Scripturae testimoniis confirmantur. Quæ quoniam fere sunt in propatulo, & obvia unicuique, supervacaneum foret ea colligere. Reliqua vero probantur ex ipsis Psalmorum lemmatis, quibus eorum Autores indicantur, aut ex disertis Psalmorum verbis, rebusque illic aperte narratis, unde ipsorum etas deprehenditur. Tales ii sunt, quorum capita proxime attulimus: eos si quis perlegat accurate, rerum, quarum gratia scripti sunt, à Davidis temporibus longe dissitatum clarissima cernet monumenta. Centesimum tricesimum sextum adducam in exemplum. Quā enim Davidis ævo accommodari ea possunt: *Super flumina Babylonis, illuc sedimus & levemus, cum recordaremur Sion;* ac sequentia etiam, quæ palam edocent, & qui loquantur, captivi nempe, & cujates, Hierosolymis nempe & Sione profecti, & à quibus capti, nempe à Babylonis, & quo deducti, nempe Babylonem. Quæ si quis ad Davidis ætatem referre nitatur, idem Ararim in Parthia, Tigri in Germania reperi possit. Par de centesimo vice-simo quinto, atque aliis porro, quos supra indicavimus, esto judicium. Augustinus qui in libris De civitate Dei totum Psalmorum opus uni Davidi acceptum refert, hæc cum propheticæ vaticinatio fuisse ait, quemadmodum Josiae regis non futurum duxat ortum & regnum, sed nonen quoque Propheta quidam trecentis ante even-tum annis prenuntiavit. Sed quorū ad propheticas vaticinationes & miracula re-curremus, cum nulla nos eo cogat necessitas. Existimet Lector æquis, utra præ-ferenda sit sententia, vel qua rationibus pugnet, vel qua excoigitatis miraculis se tueri cogatur. Sed & ex Psalmorum plurimorum lemmatis, ut dixi, de eorum quo-que ætate fieri arbitrium potest. Velut ex illo, quod centesimo tricesimo sexto præ-fixum est: *Psalmus David, Jeremie:* apud Septuaginta: τῷ Δανὶ, ἵψιον, mani-fustum est Psalmum hunc Davidi adscribi non posse, & Jeremie temporibus compo-situm fuisse. Verum quæsiverit aliquis, quā hæc Babylonie concini potuerint à Jeremia, quem illuc cum aliis captivis deportatum non fuisse constat. Evidem à Jeremia ad captivos transmissum opinor, quem calamitati eorum deploranda lucubraverat. Psal-mo sequenti hoc lemma præscribunt editiones Septuaginta Interpretum: οὐλός τῷ Δανὶ, ἀγαῖον καὶ ζερείον. Per genitivum casum plane videntur Psalmi Autores signifi-carī. Quid hoc est igitur, τῷ Δανὶ, Ebraica habent, דוד; Vulgata, *Ipsi David.* Sic alibi, δημήτριον, τῷ αὐτῷ: & ἡ Κράνη, Septuaginta, τῷ εὐαγγελίῳ; Vulgata, *Filiis Core.* Exultimat Synopseos Autōr, quinque Psalmi ita inscripti sunt, τῷ Δανὶ, hoc est, *Ipsi David*, ab aliis lucubratos, Davidis personæ fuisse aptatos. Sententiam hanc refellit Augustinus Sospitatoris ipsius oraculo, qui Psalmum centesimum nonum Davidi tri-buit, cum inscriptus sit, *Ipsi David.* Censuerunt veteriustores Magistri, quicunque Psalmus præfixum haberet hoc lemma, דוד, Davidem auctorem habuisse: verum hanc quoque opinionem recitat Aben Ezra, & à Davide scriptum, aut Davidi ad-scriptum statuit: quibus addi velim, aut ex ejus formula & exemplo lucubratum esse. Id si sit, quod veri sane perquam simile est, jam liquet cur Psalmus centesimus tricesimus sextus ita inscriptus sit: τῷ Δανὶ, ἵψιον, nimurum ut à Jeremia scriptus significetur ad Psalmorum Davidis exemplum; ac si dices, Psalmus Davidicus Jere-mia. Ita *Syracusæ versi* ludere se dicebat Virgilus, cum ad exemplum Theocrati Eclogas scriberet: ita & *Afrorum carmen* se per oppida Romana canere, cum ad Hesiodi imitationem Georgica componeret: ita & *Cæs nenia* munera retractare se aiebat Horatius, cum Simonidem Ceum imitaretur. Psalmum centesimum undecimum Ag-gao & Zachariae tribuit Vulgata Editio; necnon & centesimum quadragesimum quintum. Hunc & sequentes duos iisdem adscribunt Interpretes Septuaginta. Psalmum sexagesimum quartu hunc præfigit titulum Vulgata Editio: *Psalmus David. Cantus Jeremie & Ezechielis populo transmigrationis, cum inciperent exire.* Hunc & quædam Septuaginta Interpretum editiones præferunt. Psalmi septuagesimi lemma hoc est: *Psalmus David, filiorum Jonadab & priorum capi vororum;* quod & apud Septuaginta Interpretes reperitur, & ad Joachimum regem Iuda Babylonem à Nabuchodonosore deportatum sine dubio refertur. Ebrai Salomonem septuagesimi secundi Psalmi au-torem esse ferunt, quidam Psalmorum trium, plurim etiam alii; Origenes Psalmorum graduum. Psalmi octogesimi noni titulus hic est: *Oratio Moysi hominis Dei,* quem & Septuaginta Senum interpretatio & Ebraica exemplaria exhibent; & Psalmum ipsum

*August. De ci-
vit. Dei, libr.
17. cap. 14.
Matt. 22. 42.
& seq.*

*Virgil. Ecl. 6.
& Georg. libr.
2.*

*Horat. Carm.
Ebr. 2. Od. 1.*

*Orig. libr. 3.
dei aggr.*